

ЗАКОН О АПОТЕКАРСКОЈ ДЕЛАТНОСТИ

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овај Закон уређује начин организовања и вршења апотекарске делатности, као дела здравствене делатности од интереса за Републику Србију, која се обавља у апотекама.

II. АПОТЕКАРСКА ДЕЛАТНОСТ

Основна делатност апотека

Члан 2.

Основна делатност апотека обухвата:

1. снабдевање становништва, здравствених установа и других правних лица лековима и медицинским средствима,
2. промоцију здравља, односно здравствено васпитање и саветовање за очување и унапређење здравља правилном употребом лекова и одређених врста медицинских средстава;
3. праћење савремених стручних и научних достигнућа у области фармакотерапије и пружање грађанима, здравственим радницима, другим здравственим установама, као и другим заинтересованим субјектима, информација о лековима и одређеним врстама медицинских средстава;
4. праћење и пријављивање нежељених дејстава лекова, у складу са прописима,
5. давање савета корисницима услуга за правилну употребу лекова и одређених врста медицинских средстава, односно упутстава за њихову правилну употребу;
6. контролу квалитета лекова и других производа;

Снабдевање лековима и медицинским средствима из става 1. овог члана подразумева набавку, складиштење и промет лекова на мало и медицинских средстава.

Промет лекова на мало обухвата издавање готових лекова на рецепт и без рецепта којом приликом пацијент у директном контакту са апотекарем добија упутство за правилну употребу лека и постизање жељеног оптималног терапеутског ефекта.

Забрана коришћења имена „апотека“

Члан 3.

Нико не сме у правном промету пословати под именом „апотека“ ако не обавља делатност из члана 2.

Допунска делатност апотека

Члан 4.

Апотеке могу да обављају и следеће делатности, у складу са законом:

- 1) израду галенских и магистралних лекова,
- 2) промет на мало медицинских средстава,
- 3) промет на мало хомеопатских лекова,
- 4) промет на мало ветеринарских лекова,
- 5) промет на мало дечије хране и дијететских производа,
- 6) промет на мало козметичких производа,
- 7) друге апотекарске послове.

III ОРГАНИЗАЦИОНИ ОБЛИЦИ АПОТЕКЕ

Организациони облици апотека

Члан 5.

Апотекарска делатност може да се обавља у:

- апотеци као самосталној здравственој установи,
- болничкој апотеци, која је део стационарне здравствене установе,
- огранку апотеке.

Апотека као самостална здравствена установа

Члан 6.

Апотеке, као самосталне здравствене установе, може основати општина или град или правна и физичка лица на основу концесије у складу са Законом о здравственој заштити, овим законом и другим прописима.

Огранак

Члан 7.

У удаљеним подручјима у којима на раздаљини од најмање пет километара нема друге апотеке или у туристичким местима може се основати огранак апотеке, у складу са прописима.

Сарадња између апотека

Члан 8.

Апотеке могу међусобно сарађивати на економским и стручним основама, у складу са законом, о чему закључују уговор.

Уговор из става 1. овог члана мора бити у писаном облику.

IV. БОЛНИЧКА АПОТЕКА

Члан 9.

Болничку апотеку може основати болница, односно здравствена установа стационарног типа, ради обављања апотекарске делатности за сопствене потребе.

Уколико болница или здравствена установа стационарног типа нема услове за оснивање болничке апотеке дужна је да закључи уговор о снабдевању лековима и вршењу других апотекарских услуга са апотеком која понуди најбоље услове.

Болничку апотеку води одговорни апотекар који испуњава услове из члана 17. овог закона.

Болничка апотека може почети са радом када надлежно Министарство, на основу мишљења Фармацеутске коморе Србије, утврди да су испуњени услови у погледу кадра, просторија, опреме и други прописани услови.

Терапеутски одбор

АЛТЕРНАТИВА: Фармакотерапијски одбор

Члан 10.

У болницама са више од 100 лежајева организује се Терапеутски одбор за спровођење јединствене, рационалне и фармакокономски засноване фармакотерапије на нивоу целе болнице.

АЛТЕРНАТИВА: У болницама са више од 100 лежајева организује се Фармакотерапијски одбор за спровођење јединствене, рационалне и фармакокономски засноване фармакотерапије на нивоу целе болнице.

Најмање једна трећина чланова Терапеутског одбора морају бити магистри фармације.

АЛТЕРНАТИВА: Најмање једна трећина чланова Терапеутског (Фармакотерапијског) одбора морају бити магистри фармације (дипломирани фармацеути).

Централне апотеке и институти за апотекарску делатност
Члан 11.

Ради развоја и унапређења апотекарске делатности у оквиру клиничких центара могу се основати централне апотеке које чине запослени у апотекама у саставу клиника клиничког центра и други истакнути стручњаци из области фармације.

Рад, организација, права и обавезе чланова и друга питања, регулишу се статутом централних апотека, у складу са законом.

Поред централних апотека из става 1. овог члана, у оквиру клиничких центара могу се основати и институти за апотекарску делатност, у складу са Законом о научно-истраживачкој делатности.

V. ЗАПОСЛЕНИ У АПОТЕКАМА И ЊИХОВО РАДНО ВРЕМЕ

Запослени на обављању апотекарске делатности
Члан 12.

Запослени на обављању делатности из члана 4. овог Закона могу бити:

- 1) апотекари који поседују одобрење за самостални рад,
- 2) апотекари приправници,
- 3) виши фармацеутски техничари,
- 4) фармацеутски техничари.

Апотекар са одобрењем за самостални рад
Члан 13.

Апотекар са одобрењем за самостални рад је магистар фармације (**АЛТЕРНАТИВА:** дипломирани фармацеут) који:

- 1) поседује држављанство Републике Србије;
- 2) поседује диплому о завршеном Фармацеутском факултету или нострификовану диплому иностраног Фармацеутског факултета;
- 3) је учлањен у Фармацеутску комору Србије;
- 4) поседује одобрење за самостални рад, у складу са Законом о здравственој заштити;
- 5) против кога није изречена правоснажна судска одлука којом му се забрањује обављање делатности;
- 6) поседује професионалне и моралне квалитете и одлуком Фармацеутске Коморе Србије није му забрањен рад;
- 7) говори српски језик, а у случају да апотекарску делатност обавља у подручјима где је у званичној употреби и језик националне мањине – познавање тог језика.

Апотекар - приправник

Члан 14.

Апотекар приправник је магистар фармације (АЛТЕРНАТИВА: дипломирани фармацевт) који се налази на приправничком стажу и који испуњава услове из тачака 1., 2., 3., 5., и 7. члана 13.

Виши фармацевтски техничар

Члан 15.

Виши фармацевтски техничар је лице са завршеним Фармацеутским факултетом у трајању од три године и који испуњава услове из тачака 1., 2., 3., 5. и 7. члана 13.

Фармацеутски техничар

Члан 16.

Фармацеутски техничар је лице са завршеном средњом фармацевтском школом, стажом од 6 месеци у струци и положеним стручним испитом.

Одговорни апотекар

Члан 17.

Апотеком руководи одговорни апотекар који се стара о законитости и стручности рада апотеке.

Одговорни апотекар је лице које испуњава услове из члана 13. овог закона и које има најмање три године радног искуства у обављању апотекарске делатности.

Потврде

Члан 18.

Потврду о испуњености услова из чланова 13. до 17. овог закона издаје Фармацеутска комора Србије, на захтев заинтересованог лица.

Спреченост одговорног апотекара да руководи апотеком

Члан 19.

У случају да одговорни апотекар није у могућности да руководи апотеком, апотеком ће руководити његов заменик који мора испуњавати услове у складу са чланом 17.

Заменика из става 1. именује оснивач апотеке.

Ако оснивач апотеке није у могућности да именује друго лице у периоду дужем од три месеца, именовање ће извршити надлежни орган општине или града, на предлог Фармацеутске коморе Србије, у складу са овим Законом.

Забрана сукоба интереса

Члан 20.

Одговорни апотекар може руководити радом само једне апотеке.

Одговорни апотекар не може обављати послове из области производње и промета лекова, нити друге послове који су у супротности са професионалним и етичким стандардима апотекарске професије.

Примена општих правила радног права

Члан 21.

На права, обавезе и одговорности из радног односа осталих запослених у апотекама примењиваће се општа правила радног права.

Радно време апотека

Члан 22.

Радно време апотека износи најмање 40 часова недељно, током којег је неопходно присуство најмање једног апотекара с одобрењем за самостални рад.

У изузетним случајевима када се ради о огранцима апотека присуство апотекара са одобрењем за самостални рад може бити ограничено на одређени период у току радног дана, што процењује и о чему одлучује надлежни орган општине, после прибављеног мишљења Фармацеутске коморе Србије.

Обавезне резерве лекова

Члан 23.

Ради обезбеђења доступности лекова становништву, неопходно је да апотека увек има одређени асортиман неопходних лекова, односно може да их обезбеди током 24 часа. Листу неопходних лекова прописује надлежно министарство, по прибављеном мишљењу Фармацеутске коморе Србије.

Уколико се у апотеци не израђују магистрални лекови, апотека је обавезна да има уговор о пословној сарадњи са апотеком у којој се израђују магистрални лекови, којим се обезбеђује да сви лекови буду доступни становништву у свим апотекама.

VI. ПРИПРАВНИЧКИ СТАЖ И СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ ФАРМАЦЕУТА КОЈИ ВРШЕ АПОТЕКАРСКУ ДЕЛАТНОСТ

Приправнички стаж

Члан 24.

Начин организовања, програм приправничког стажа, програм и начин полагања стручног испита, одређивање апотека у којима може да се обавља приправнички стаж, као и услове за статус ментора прописује надлежно министарство, по прибављеном мишљењу Фармацеутске коморе Србије.

Едукација и стручно усавршавање

Члан 25.

Запослени у апотекама имају право и обавезу да се стално едукују и стручно усавршавају.

Критеријуме, мерила и начин обављања сталне едукације, као и начин провере стручне оспособљености за рад у струци прописује Фармацеутска комора Србије.

Фармацеутска комора Србије прописује садржину стручне и друге неопходне литературе и аката које свака апотека мора да поседује.

Ванредна провера стручне оспособљености апотекара са одобрењем за самостални рад

Члан 26.

Уколико апотекар са одобрењем за самостални рад прекине обављање фармацеутске делатности дуже од три године, Фармацеутска комора Србије врши ванредну проверу стручне оспособљености фармацеута.

Сходна примена закона

Члан 27.

На остала питања у вези са обављањем апотекарске делатности сходно ће се применити одредбе Закона о здравственој заштити.

VII. ПРОФЕСИОНАЛНА ТАЈНА

Члан 28.

Сви подаци који се тичу здравственог стања корисника апотекарских услуга морају се чувати као професионална тајна.

Подаци из става 1 овог члана, до којих запослени у апотекама дођу приликом вршења делатности, могу бити саопштени трећим лицима само уз одобрење корисника или њиховог законског заступника, осим ако је посебним законом другачије одређено.

VIII. КОНЦЕСИЈЕ

Предлог за давање концесије

Члан 29.

Предлог за давање концесије за обављање апотекарске делатности подноси Влади скупштина града или општине. Предлог мора бити у складу са Планом развоја здравствене заштите у Републици Србији, Планом мреже апотека и другим прописаним условима.

Ближе услове и рокове за усвајање предлога за давање концесија за обављање апотекарске делатности уредиће правилником министар надлежан за здравство, после прибављеног мишљења Фармацеутске коморе Србије.

Услови које мора испунити концесионар

Члан 30.

Концесија за обављање апотекарске делатности може бити додељена само физичком лицу које испуњава услове потребне за обављање посла одговорног апотекара.

Концесија за обављање апотекарске делатности може бити додељена и правном лицу у чијој имовини физичко лице из става 1. овог члана има најмање 51% учешћа.

Забрана сукоба интереса концесионара

Члан 31.

Концесионар не може обављати послове из области производње и промета лекова, нити друге послове који су у супротности са професионалним и етичким стандардима апотекарске професије.

Одлука о одређивању концесионара

Члан 32.

Одлуку о одређивању концесионара доноси Влада, после прибављеног мишљења Фармацеутске коморе Србије и надлежног Министарства.

Уговор о концесији закључује Влада са концесионаром, о чему обавештава Фармацеутску комору Србије.

Уговор о концесији

Члан 33.

Уговором о концесији за обављање апотекарске делатности се нарочито утврђује:

- 1) почетак важења концесије и рок за почетак обављања делатности,
- 2) услови под којима концесионар мора обављати делатност,
- 3) рок и услове за одустанак од концесије,
- 4) начин и висина надокнаде концеденту,
- 5) друге околности од значаја за вршење професије у складу са законима и условима из предлога за давање концесија.

Одузимање концесије

Члан 34.

Концесију за обављање апотекарске делатности одузима надлежни орган уколико:

- 1) концесионар не почне обављати делатности у року утврђеном у уговору о концесији,
- 2) је пословање апотеке прекинуто дуже од три месеца,
- 3) је концесионару забрањено обављање делатности,
- 4) концесионар не обавља делатност у складу са прописима или уговором о концесији, а у одређеном року не отклони недостатке,
- 5) се утврди да концесионар не испуњава услове из члана 13. овог закона,
- 6) концесионар добије концесију за обављање апотекарске делатности на другом подручју,
- 7) буде му одузето одобрење за самостални рад, у складу са Законом о здравственој заштити,
- 8) концесионар једнострано раскине уговор о концесији,
- 9) и у другим случајевима у складу са Законом и уговором.

Преузимање концесије од стране наследника или следбеника

Члан 35.

Уколико концесионар није способан да буде носилац концесије у року дужем од годину дана, као и у случају смрти или престанка концесионара, а неко од наследника или следбеника испуњава услове из члана 30. овог закона, или студира Фармацеутски факултет, то лице може преузети концесију за обављање апотекарске делатности.

У случају да наследник или следбеник не испуњава услове из члана 30. овог закона, он мора да именује заменика, који би остваривао права и обавезе из уговора о концесији док наследник или следбеник не испуни услове.

Заменик из става 2. овог члана може остваривати права и обавезе из уговора о концесији најдуже шест година.

Неспособност наследника или следбеника да преузму концесију
Члан 36.

Ако нико не испуњава услове из претходног става, апотеку води одговорни апотекар на предлог брачног друга, најстаријег детета или старатеља, а у складу са условима за одговорног апотекара из члана 17. овог Закона.

IX. СТРУЧНИ НАДЗОР

Фармацеутски инспектор
Члан 37.

Стручни надзор над радом апотека обавља фармацеутски инспектор у складу са Законом о здравственој заштити.

Фармацеутски инспектор из става 1. овог члана мора поседовати диплому Фармацеутског факултета, положен стручни испит, најмање седам година радног искуства у обављању апотекарске делатности у апотекама и угледом у струци.

Прописи који се примењују на стручни надзор
Члан 38.

Стручни надзор из члана 37. овог закона врши се у складу са законом и општим актом који доноси министар надлежан за здравство, по прибављеном мишљењу Фармацеутске коморе Србије.

Овлашћења и обавезе фармацеутског инспектора
Члан 39.

Фармацеутски инспектор може донети решење о забрани обављања апотекарске делатности до шест месеци, уколико се делатност не обавља у складу са смерницама Добре Апотекарске праксе или се делатност не обавља у складу са дозволом за почетак рада или у другим случајевима прописаним законом.

У случајевима из става 1. овог члана инспектор ће покренути поступак пред Фармацеутском комором Србије против одговорног апотекара ради одузимања одобрења за самостални рад.

Уколико се утврди да се апотекар не придржава утврђених професионалних стандарда и етичких норми, инспектор је дужан да извести Фармацеутску комору Србије која у складу са својим правним актом предузима мере санкционисања о чему води редовну евиденцију.

Контрола од стране Фармацеутске коморе Србије
Члан 40.

Ради унапређења апотекарске делатности, односно, утврђених професионалних стандарда, Фармацеутска комора Србије организује на локалном нивоу контролу рада апотека. Контролу врше именовани контролори за сваку област једном годишње о чему сачињавају извештај и достављају га седишту Фармацеутске коморе Србије. Уколико контролори уоче нерегуларно обављање делатности то морају пријавити надлежној инспекцијској служби и Фармацеутској комори Србије.

Правилник о обављању контроле рада апотека доноси Фармацеутска комора Србије.

X. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 41.

Новчаном казном у износу од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице које:

- 1) послује под именом „апотека“ а не обавља апотекарску делатност у смислу члана 5. овог закона,
- 2) ако је на обављању апотекарске делатности у апотеци запослено лице које не испуњава услове из чланова 13. до 16. овог закона,
- 3) апотека нема одговорног апотекара у смислу члана 17. овог закона или није именован заменик одговорног апотекара у смислу члана 19. овог закона, или они не испуњавају услове за одговорног апотекара,
- 4) одговорни апотекар не поштује забрану сукоба интереса из члана 20. овог закона,
- 5) ако апотека не поседује обавезне залихе лекова у смислу члана 23. овог закона,

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 10.000 до 100.000 динара.

XI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 42.

Министар надлежан за здравство донеће акте потребне за спровођење овог Закона у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Све апотеке морају ускладити своје пословање са одредбама овог Закона у року од годину од дана његовог ступања на снагу.

Поступак за доделу концесија за обављање апотекарске делатности у Републици Србији биће окончан у року од 7 година од дана ступања на снагу овог Закона.

Члан 43.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о апотекарској делатности садржан је у одредбама члана 97., став 1., тачка 6. и тачка 7. Устава Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“, број 1/90 на основу којих Република Србија уређује и обезбеђује систем у области здравства и систем јавних служби.

АЛТЕРНАТИВА

Уставни основ за доношење Закона о апотекарској делатности садржан је у одредбама члана 72., став 1., тачка 10. Устава Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“, број ____ на основу којих Република Србија уређује и обезбеђује систем у области здравства и систем јавних служби.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ: Није могуће предвидети који ће Устав Републике Србије бити на снази у време када Закон уђе у скупштинку процедуру.

2. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

У Републици Србији оснивање и рад апотека регулисано је Законом о здравственој заштити (Службени гласник РС, бр. 107/2005), док су другим законима и правним актима регулисана конкретна питања у вези са прометом лекова и супстанци.

Чињеница да су оснивање, рад и друга питања од значаја за апотекарску делатност регулисана у низу правних аката - што је довело до великог броја правних празнина, непрецизности и неконзистентности у текстовима - условила је потребу за доношењем посебног закона који би целовито регулисао ову област здравствене заштите.

И упоредноправна анализа је показала да су развијене државе Европске уније, као и, по степену друштвено-економског развоја, нама блиске земље (нпр. Република Хрватска) усвојиле посебне законе о апотекарској делатности.

Усвајањем предложеног Закона Република Србија би добила, по први пут, јасно дефинисан положај апотека у државној и приватној својини, прецизна правила о додељивању концесија за обављање апотекарске делатности, стручном усавршавању апотекарских радника, радном времену апотека, стручном надзору над радом апотека, прекршајима и прекршајним казнама у овој области, итд.

Коначно, усвајање Закона, као и касније доношење аката који су потребни за његово спровођење, биће прилика да се апотекарска делатност организује на модеран начин, прилагођен савременим стандардима као и захтевима Европске уније.

3. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

У члану 1. Предлога закона (у даљем тексту: Закон) дефинисана је област коју Закон регулише.

У члану 2. Закона набројане су делатности које свака апотека мора обављати – основне делатности. Такође, дата је дефиниција најважнијих појмова (снабдевање и промет лекова). У члану је прецизирано шта подразумева издавање лекова имајући у виду да је то комплексна процедура за коју су неопходна посебна знања.

Чланом 3. се уводи забрана коришћења имена „апотека“ за све субјекте који не обављају делатност која је у члану 2. одређена као основна апотекарска делатност. Овим решењем ће бити елиминисана могућност забуне код корисника апотекарских услуга у погледу делатности коју врше нпр. „пољопривредне апотеке“, „биљне апотеке“ итд.

У члану 4. Закона је утврђено које све делатности апотеке могу обављати. Овим је направљена дистинкција између делатности које апотеке обавезно морају обављати (члан 2.) и делатности које су факултативног карактера (промет на мало ветеринарских лекова, дечије хране, дијететских производа, козметичких производа, медицинских средстава и израда галенских и магистралних лекова, итд. – у складу са законом)

У члану 5. су одређени организациони облици апотека.

У члану 6. дато је ближе одређење апотека и одређени су прописи који регулишу начин њиховог оснивања.

У члану 7. дефинисани су огранци апотека.

У члану 8. је прецизирано да апотеке могу међусобно сарађивати, на економским и стручним основама, под условом да сарадњу регулишу путем писаног уговора.

У члану 9. је дата дефиниција болничке апотеке, као посебног организационог облика апотека.

Члан 10. Закона прописује организовање Терапеутских одбора (АЛТЕРНАТИВА: Фармакотерапијских одбора) у свим болницама са више од 100 лежајева. Тиме ће се обезбедити спровођење јединствене, рационалне и фармакокономски засноване фармакотерапије на нивоу означених болница. Ради обезбеђења адекватне заступљености стручњака из области фармације у Терапеутским одборима, предвиђено је да најмање једна трећина чланова мора бити из реда дипломираних фармацеута (АЛТЕРНАТИВА: магистара фармације).

Ради развоја и унапређења апотекарске делатности у клиничким центрима, чланом 11. Закона је предвиђено факултативно оснивање централних апотека. Чланови централних апотека ће бити запослени у апотекама у саставу клиничких центара и други истакнути стручњаци из области фармације (нпр. универзитетски професори, научни радници, итд.). Ставом 3. овог члана је омогућено прерастање централних апотека у институте за апотекарску делатност, ако су испуњени законски услови и ако постоји воља заинтересованих субјеката.

У члану 12. су одређени субјекти који могу обављати апотекарску делатност.

У члану 13. су одређени услови које мора испунити магистар фармације (алтернатива: дипломирани фармацеут) да би стекао статус апотекара са одобрењем за самостални рад.

У члану 14. је дата дефиниција апотекара приправника и услови које он мора да испуњава.

У члану 15. одређени су услови за запослење на месту вишег фармацеутског техничара.

Чланом 16. су дефинисани услови за стицање статуса фармацеутског техничара.

У члану 17. Закона је дефинисано које посебне услове мора да испуни лице на положају одговорног апотекара. Пошто одговорни апотекар одговара за стручност и законитост рада апотеке, уведено је правило да исти мора имати најмање три године радног искуства у обављању апотекарске делатности.

Чланом 18. овлашћује се Фармацеутска комора Србије да издаје потврде о испуњености услова за запослење на месту одговорног апотекара, апотекара са одобрењем за самостални рад, апотекара-приправника, вишег фармацеутског техничара и фармацеутског техничара.

Чланом 19. су дефинисани услови за именовање заменика одговорног апотекара, у случају да исти није у могућности да руководи апотеком.

Чланом 20. Закона спречава се настанак сукоба интереса. Зато је предвиђено да одговорни апотекар може руководити радом само једне апотеке. Такође, одговорни апотекари не могу обављати послове из области производње и промета лекова, нити друге послове који су у супротности са професионалним и етичким стандардима апотекарске професије.

Чланом 21. је предвиђено да ће се на остале запослене у апотекама (нпр. спремачице, обезбеђење, рачуновође, итд.) примењивати општа правила радног права, пре свега Закон о раду.

У члану 22. Закона је предвиђено да радно време апотека износи најмање 40 часова недељно. Изузетно, када се ради о огранцима апотека, ставом 2. предвиђена је могућност да апотекар са одобрењем за самостални рад буде присутан у апотеци само одређени број сати у току радног дана, када издаје лекове. Преостало време, у огранку апотеке, друга запослена лица могу самостално обављати послове апотекарске делатности за која су овлашћени.

Чланом 23. Закона обезбеђује се доступност лекова становништву, односно адекватна снабдевеност апотека одређеним количинама и асортиманом лекова – у складу са листом коју прописује надлежно министарство, по прибављеном мишљењу Фармацеутске коморе Србије.

Чланом 24. Закона постављени су основни принципи обављања приправничког стажа. У ближем прописивању питања попут организовања и програма стажа, начина полагања испита, условима за стицање статуса ментора итд, предвиђена је сарадња између надлежног министарства и Фармацеутске коморе Србије.

Члан 25. уводи право и обавезу свих запослених у апотекама да се стално едукују и стручно усавршавају. Фармацеутској комори Србије, као струковној организацији која окупља најеминентније стручњаке из ове области, дата су посебна овлашћења у одређивању критеријума и начина обављање сталне едукације, начина провере стручне оспособљености, садржини литературе и других аката које свака апотека мора поседовати, итд.

Да би се осигурао потребан ниво стручности и континуитета у обављању апотекарске делатности, чланом 26. Закона је уведено правило да Фармацеутска комора Србије врши ванредну проверу стручне оспособљености сваког регистрованог апотекара који је прекинуо обављање делатности у периоду дужем од три године.

Чланом 27. је предвиђена сходна примена Закона о здравственој заштити, као *lex generalisa* у односу на Закон о апотекарској делатности.

У члану 28. је дефинисано шта се сматра професионалном тајном у апотекарској делатности. Подаци који су професионална тајна, а до којих запослени у апотекама дођу приликом вршења делатности, могу бити саопштени трећим лицима само под условима који су прописани Законом или другим релевантним прописима.

Члан 29. одређује да се апотеке у приватном власништву оснивају на основу концесија, применом Закона о концесијама и других релевантних правних аката.

У члану 30. Закона је предвиђено да лице које испуњава услове за одговорног апотекара може да добије концесију за обављање апотекарске делатности. Циљ става 2. је да се и правном лицу омогући добијање концесије за обављање апотекарске делатности, али то његово право ограничено је условом да физичко лице које испуњава услове за одговорног апотекара мора да има својински удео у њему у висини од најмање 51%.

Чланом 31. је установљена забрана сукоба интереса код концесионара.

Чланом 32. предвиђено је да одлуку о одређивању концесионара доноси Влада. С обзиром на то да се та одлука односи на концесије у области апотекарске делатности, предвиђена је сарадња Владе са Фармацеутском комором Србије као струковном организацијом и Министарством надлежним за послове здравствене заштите. У складу са Законом о концесијама предвиђено је да Влада закључује уговор са концесионаром.

Чланом 33. су апострофирани најважнији елементи уговора о концесији. На уговор се, у основи, примењује Закон о концесијама.

У члану 34. су дефинисани услови за одузимање концесије. Ови услови су усклађени са одредбама Закона о концесијама.

Члан 35. уређује случајеве преузимања концесије у случају да концесионар из неког разлога није у могућности да буде носилац.

Члан 36. уређује случајеве када наследници или следбеници концесионара не испуњавају потребне услове за вођење апотеке, односно преузимања концесије.

Члан 37. садржи упућујућу одредбу на основу које се на стручни надзор у апотекарској делатности примењује Закон о здравственој заштити. Да би се осигурала стручност фармацеутских инспектора, у ставу 2. овог члана су прописани посебни услови у погледу стручности које ова лица морају да испуне.

Чланом 38. је дефинисано да се као *lex generalis* на стручни надзор примењују и други акти, мимо Закона о апотекарској делатности.

У члану 39. Закона предвиђено је да фармацеутски инспектор може донети решење о забрани обављања апотекарске делатности за период до шест месеци, у складу са прописима, док је у случају поновљених прекршаја предвиђено да ће се инспектор обратити Фармацеутској комори Србије са захтевом да се одговорном апотекару одузме лиценца. Ово решење, заједно са овлашћењима Фармацеутске коморе Србије, је гаранција стручног и савесног обављања апотекарске делатности.

У члану 40. дефинисана је улога Фармацеутске коморе Србије у процесу контроле рада апотека.

Чланом 41. одређени су прекршаји, казне и одговорност одговорних лица за учињене прекршаје.

Члан 42. – у прелазним и завршним одредбама дати су рокови за усклађивање пословања апотека и релевантних аката са Законом и рокови за доношење аката потребних за спровођење закона. Законом је утврђен рок за усклађивање делатности свих апотека.

Члан 43. предвиђа да Закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

4. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

За спровођење овог Закона није потребно обезбедити посебна средства у буџету Републике Србије.